

O nazwach pierwiastków 113, 115, 117 i 118 w języku polskim oraz o nazwach odmianie

Liczba atomowa	Symbol	Nazwa w języku polskim	Nazwa w języku angielskim
113	Nh	nihon	nihonium
115	Mc	moskow	moscovium
117	Ts	tenes	tennessine
118	Og	oganeson	oganeson

Przypadek	Liczba pojedyncza			
	nihon	moskow	tenes	oganeson
dopełniacz	nihonu	moskowu	tenesu	oganesonu
celownik	nihonowi	moskowowi	tenesowi	oganesonowi
biernik	nihon	moskow	tenes	oganeson
narzędnik	nihonem	moskowem	tenesem	oganesonem
miejszownik	nihonie	moskowie	tenesie	oganesonie
wołacz	nihonie	moskowie	tenesie	oganesonie

Uzasadnienie

Współczesne nazwy pierwiastków i związków chemicznych w języku polskim nie muszą, a nawet nie powinny, być identyczne z nazwami łacińskimi czy też nazwami angielskimi, ale powinny uwzględniać specyfikę języka polskiego i wpisywać się w kanony polskiej terminologii chemicznej. Ze względu na docelowo powszechne użycie w zakresie chemii, tworzone nazwy rzeczowników pospolitych powinny ponadto być łatwe do zapamiętania i wymówienia, oraz zawierać wyłącznie litery alfabetu polskiego.

Stosując powyższe założenia w polskiej nazwie pierwiastka 115 literę alfabetu łacińskiego „v” zastąpiono literą „w” (analogicznie do np. nazwy polskiej „wanad” odpowiadającej nazwie angielskiej „vanadium”, ponadto pozostawienie w pisowni litery „v” wymawianej w języku polskim identycznie jak litera „w” prowadziłoby do niewątpliwych błędów pisowni i problemów z deklinacją) oraz zastąpiono literę „c” literą „k” (ponieważ w języku polskim jest „Moskwa” a nie „Moscov”). W polskich nazwach pierwiastków 117 i 118 pominięto powtarzające się po sobie spółgłoski ponieważ takie powtórzenia są typowe dla *alalia syllabaris* i praktycznie nie występują w rzeczownikach pospolitych. Powtórzenia liter stosuje się w toponimach (nazwy własne geograficzne nazywające miejsca) dlatego też w przypadku stanu USA należy używać nazwy „Tennessee” a w przypadku rzeczownika pospolitego należy zastosować nawę „tenes”. W polskich nazwach pierwiastków nie stosuje się typowego dla języka łacińskiego i języka angielskiego „-ium” (dla metali) oraz „-ine” (dla fluorowców), dlatego też litery te pominięto. Dwa z fluorowców (fluor i chlor) w języku polskim mają ten sam koniec tematu, ale wystąpienie tych samych liter dla dwóch z pięciu pierwiastków nie może być rozpatrywane jako reguła, dlatego też nie przyjęto polskiej nawy pierwiastka „tenesor” (dodatkowo słowo takie mogłoby być mylone ze słowem „tensor”). W polskich nazwach helowców stosuje się typowo temat kończący się na „-on” (z wyjątkiem jednego pierwiastka z sześciu – helu) dlatego też litery te w słowie „oganeson” pozostawiono.

Pierwiastki chemiczne w języku polskim są niepoliczalne, stanowią singularia tantum i dlatego w podanej wyżej odmianie nie na liczby mnogiej.

Rzeczowniki nieżywotne nihon, moskow, tenes, oganeson należy odmieniać w liczbie pojedynczej analogicznie do rzeczowników chrom, ren (pierwiastek chemiczny, rzeczownik nieżywotny), tron.